

(...) 23/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2017r.

Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Małgorzata Pawlikowska

Protokolant: sekr.sąd. Anna Sikorska

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2017 r. w Wąbrzeźnie na rozprawie sprawy

z powództwa S. W. (1)

przeciwko S. W. (2)

- o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

1.ustala , że obowiązek alimentacyjny powoda S. W. (1) wobec pozwanego S. W. (2) zasądzony wyrokiem Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 13.08.2009r. w sprawie IIIRC 127/09 wygasł z dniem 1 marca 2017,-

2.kosztami sądowymi , od uiszczenia których strona pozwana była zwolniona z ustawy obciąża Skarb Państwa,-

Na oryginale właściwe podpisy.

UZASADNIENIE

W dniu 21 lutego 2017 roku wpłynął do tutejszego Sądu pozew złożony przez powoda S. W. (1) skierowany przeciwko pozwanemu S. W. (2) o uchylenie obowiązku alimentacyjnego zasądzonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 13 sierpnia 2009 r w sprawie o sygn. akt IIIRC 127/09 z dniem 01 marca 2016 i pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego .

W uzasadnieniu pozwu powód działający bez profesjonalnego pełnomocnika wyjaśnił, iż wyrokiem Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 13 sierpnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IIIRC 127/09 został zasądzony od powoda na rzecz pozwanego obowiązek alimentacyjny w wysokości 110zł miesięcznie, płatny do rąk matki E. W. do dnia 10-tego każdego miesiąca. Pozwany S. W. (2) ,co wynika z dalszej części uzasadnienia jest osobą pełnoletnią i zdaniem powoda całkowicie samodzielną. zwraca ,że w lutym 2016r.zawarł związek małżeński i wyjechał pracować do Niemiec .W ocenie powoda obowiązek alimentacyjny względem pozwanego wygasł co najmniej w dniu zawarcia przez syna powoda a pozwanego w sprawie związku małżeńskiego a najpóźniej w dniu 01 marca 2016r. Jak podkreślił w dalszej części uzasadnienia powód żyje w skrajnym niedostatku .Utrzymuje się jedynie z renty chorobowej w wysokości 880 zł .Połowa otrzymywanego przez niego dochodu jest w drodze egzekucji pobierana przez komornika .Jak wyjaśnił w dalszej części uzasadnienia pozwu powód na bieżące potrzeby pozostaje mu 430 zł miesięcznie . Z powodu chorób powód , co podkreślił w uzasadnieniu pozwu nie może podjąć dodatkowego zatrudnienia.

Na rozprawie w dniu 31 marca 2017 roku nie stawił się pozwany , jak również nie usprawiedliwił swojej nieobecności. Powód w całości podtrzymał żądanie zawarte w pozwie .

Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w sprawie o sygnaturze akt IIIRC 23/17 ogłosił wyrok zaoczny w którym ustalił , że obowiązek alimentacyjny płatny przez powoda S. W. (1) na rzecz pozwanego S.

W. (2) zasądzony wyrokiem Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 13 sierpnia 2009r. . w sprawie o sygn. akt IIIRC 127/09 wygasł z dniem 01 marca 2017r .

Postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2017r. Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie III Wydział Rodzinny i Nieletnich wydał postanowienie o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej w ten sposób ,iż w miejsce nieprawidłowo wpisanego w sentencji wyroku Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 31 marca 2017r. . w sprawie o sygn. akt IIIRC 23/17 wygasł „z dniem 01 marca 2017r” .wpisano prawidłowo „wygasł z dniem 01 marca2016r.”

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. W. (2) jest dzieckiem powoda .Pozwany ma obecnie 21 lat . Jest pełnoletnią .W dniu 10 marca 2016.zawarł związek małżeński z M. D. . Nie kontynuuje nauki. Powód jest osobą schorowana i jedynym źródłem jego utrzymania jest renta chorobowa . **(okoliczności bezsporne, ponadto**

dowody: dowody z dokumentów dołączone do akt dołączonych IIIRC127 /09dołączonych do akt głównych, odpis aktu urodzenia pozwanego k-14 akt. odpis aktu małżeństwa k-13 akt ,

Powyższy stan faktyczny nie był sporny pomiędzy stronami w zakresie iż pozwany S. W. (2) jest osobą pełnoletnią w pełni usamodzielnioną ,która pozostaje od dnia 10 marca 2016r. w związku małżeńskim a sytuacja majątkowa powoda z uwagi na chociażby zadłużenie oraz stan zdrowia jest trudna i z uwagi na istniejący stan zdrowia niewątpliwie pogorszyła się w stosunku do ostatniej sprawy o podwyższenie alimentów zasądzonych od powoda na rzecz wówczas małoletniego wówczas pozwanego S. W. (2) . Dlatego Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, dołączonych do akt sprawy w zakresie, w jakim uwzględnione zostały dla ustalenia stanu faktycznego oraz dokumentom zawartym w aktach sprawy IIIRC 127 /09 .

Sąd zważył, co następuje:

Spór w niniejszej sprawie koncentrował się głównie w zakresie kwestii dotyczących ustalenia daty od której miałyby nastąpić uchylenie obowiązku alimentacyjnego w stosunku do powoda na rzecz małoletniego wówczas pozwanego S. W. (2) a zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w W. III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich w sprawie oznaczonej sygnaturą akt III RC 127/ 09 z dnia 13.08.2009 z ustaleniem wygaśnięcia tego obowiązku od dnia 01.03.2016 roku tj z datą wsteczną.

Artykuł 133 k.r.o. reguluje przede wszystkim **obowiązek alimentacyjny rodziców względem dziecka**. Ustawodawca uprzywilejowuje taki obowiązek alimentacyjny w porównaniu z innymi obowiązkami. Po pierwsze, jest to obowiązek wobec dziecka, które „nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie”. Uzyskiwanie przez dziecko dochodów nie prowadzi do wygaśnięcia obowiązku, chyba że dziecko, co występuje rzadko, osiąga dochody, które umożliwiają **samodzielne funkcjonowanie**. Po drugie, dziecko uprawnione jest do świadczeń alimentacyjnych niezależnie od tego, czy znajduje się **w niedostatku**. Po trzecie, rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych, ale wyłącznie **względem dziecka pełnoletniego**, czyli dziecka, które ukończyło lat 18 (art. 10 § 1 k.c.) lub też zawarło wcześniej małżeństwo (art. 10 § 2 k.c.), przy spełnieniu dodatkowych przesłanek określonych w art. 133 § 3 k.r.o. W uchwale pełnego składu Izby Cywilnej SN z dnia 9 czerwca 1976 r., III CZP 46/75 (OSNCP 1976, nr 9, poz. 184) podkreślono, że **małoletnie dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami**, rodzice „muszą więc podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami”. Ustawodawca w art. 133 § 1 k.r.o. pozwala w wyjątkowych przypadkach na uchylenie się rodziców od tego obowiązku, ale wyłącznie wobec dziecka pełnoletniego Natomiast art.138 krio pozwala na modyfikację tego żądania w razie zmiany stosunków dotyczących obowiązku alimentacyjnego orzeczonego wyrokiem bądź ustalonego ugodą. W niniejszej sprawie z taką sytuacją mamy do czynienia , bowiem obowiązek alimentacyjny który został przyznany od jej ojca S. W. (1) a powoda w sprawie ,obejmował stan faktyczny w którym pozwany S. W. (2) był osobą małoletnią. Pozwana ma obecnie 21 lat . Zawarł w dniu 10 marca 2016r. związek małżeński . Nie wdał się w spór i nie wykazał ,że nie jest osobą w pełni samodzielną a uzyskiwane przez niego środki od ojca są jedynym źródłem dochodu , który pozwalają na jego samodzielną egzystencję. Natomiast powód wykazał , że pozwany usamodzielniał się przynajmniej od dnia 10 marca

2016r. a więc od dnia zawarcia związku małżeńskiego , co wynika z dołączonego dowodu z dokumentu w postaci odpisu aktu małżeństwa (k-14 akt). Zgodnie z treścią art.140§1 krio na kanwie którego zapadło orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 1978r.((...)). rodzicowi który wyłącznie łożył na utrzymanie wspólnego dziecka , przysługuje prawo domagania się od drugiego rodzica zwrotu odpowiedniej części kosztów , które wyłożył na jego utrzymanie . Samo natomiast prawo do żądania świadczenia alimentacyjnego nie podlega przedawnieniu, choćby przybrało postać obowiązku już zaktualizowanego. Zgodnie z treścią art. 137 § z upływem lat trzech przedawniają się jedynie roszczenia o poszczególne raty świadczenia alimentacyjnego. Oznacza to, że co prawda uprawniony może dochodzić alimentów po wielu latach, choćby ich wcześniej nigdy nie dochodził, jednak jego żądanie może być skuteczne w zasadzie jedynie w odniesieniu do rat należnych za trzy lata, licząc wstecz od wytoczenia powództwa .Powyższy przepis ma również odniesienie do niniejszej sprawy. Pozew powoda S. W. (1) wpłynął do tutejszego Sądu w dniu 21 lutego 2017r. ,co wynika z prezentaty a powód wniósł o uchylenie obowiązku alimentacyjnego orzeczonego wobec niego od dnia 01 marca 2016r . wykazując równocześnie co omówiono powyżej ,dlaczego żądanie te dochodzi z mocą wsteczną , powołując się na fakt pełnoletności syna oraz fakt jego usamodzielnienia z chwilą zawarcia związku małżeńskiego, co zdaniem Sądu jest wystarczającą przesłanką do jego uchylenia z mocą wsteczną ,zważywszy chociażby na tę okoliczność ,że żądanie obejmuje okres ,który nie przekracza okresu 3 lat wstecz .Dlatego Sąd uwzględnił żądanie w całości .

Na podstawie art.339§1 kpc Sąd rozstrzygnął w powyżej sprawie o żądaniu wydając wyrok zaoczny , z uwagi na tę okoliczność, iż pozwany S. W. (2) pomimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy nie stawiała się na nią bez usprawiedliwienia i nie wdała się w jakikolwiek sposób w spór w niniejszej sprawie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.98 kpc i art.96 ust1 pkt.2 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005r.(Dz.U.2016.623z póź ,.zm)

Sędzia

M. P.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...)

W., 13 kwietnia.2017r.

SSR Małgorzata Pawlikowska